

När hårfrisörskan

BLEV SKULD TILL EN UPPSLAGEN FÖRLOVNING

Men jag har också haft förtjänsten av många ingångna, berättar här en av dem

Finns det något härligare än att vara nöjd med sitt yrke», sade en förtjusande ung dam entusiastiskt. »Jag är hårfrisörska, ingen vidare titel på visitkort visserligen, men vad gör det nu för tiden. Svenskorna är de trevligaste, artigaste damer man kan ha att

Hon är alltid rädd för att den äkta mannen inte ska gilla frisyren.

göra med. Men jag måste säga att de är allt annat än reserverade, åtminstone på en damfrisering. De berättar med förtjusning de mest personliga saker, d. v. s. om sina män, fästmän, barn, hem och allt möjligt annat, och visst är det väl intressant att medan man försöker finna ut den mest passande frisyren för en person få små förtroenden som gör att man samtidigt kan bilda sig en ganska bra uppfattning om kundens karaktär. Ibland kan det vara en särskilt stilig och egenartad person, och då kan man länge roa sig med att i fantasien bygga vidare på det lilla man vet — att man behåller det för sig själv är ju självklart.

Det händer jämt saker i det här yrket. Härom dan kom det upp en ung dam, stamkund förresten. I vanliga fall brukade hon vara glad och trevlig och småprata om allt mellan him-

mel och jord. Men den dan var hon som förbytt. Inte ett ord sa hon i början. Sedan sa hon gunås dess flera. 'Ni är orsaken till min uppslagna förlovning', exploderade hon rätt som det var. Mitt ansikte måste ha varit en studie av allt som är dumt och oförstående, och så kom då hela historien fram. Hon hade blekt sitt hår, men det var ingen som visste, eftersom hon av naturen från början varit blond. När så håret började mörkna, blekte hon det för att få behålla den vackra färgen. Emellertid hade en väninna till henne påstått att hon varit uppe hos oss en dag och att jag då talat om att håret var blekt. Väninnan i sin tur berättade det för fästmannen, som blev högst upprörd, och eftersom han var mycket konservativ, hade han för sig att alla damer med färgat eller blekt hår måste vara mystiska på något vis. Det hela urartade till — efter vad jag kan förstå — en särdeles upprörd scen, och följden blev en uppslagen förlovning.

Jag undrade verkligen inte på att damen var arg. Men varken jag eller någon annan i firman hade yttrat något om saken, och ingen kände till väninnans namn. (Hon är väl också ett nummer förresten. Man riktigt skäms över att vara kvinna när man hör hur de kan bära sig åt.) För övrigt — detta är väl ett av de yrken som fordrar absolut diskretion och takt. Det skulle aldrig falla mig eller någon av mina kamrater in att på något sätt förråda vad vi gör med den och den kundens utseende. Men nog bli vi hårt åtsatta ibland, det måste erkännas. Ty hur vänliga och väluppfostrade damerna än är, så nog vill de gärna ha reda på väninnans ömma punkt — i synnerhet om hon råkar vara stilig eller rent av — stiligare än de själva.

En annan gång hade jag en kvinnlig läkare till kund. Hon brukade i vanliga fall vara mycket reserverad — alltid hövlig visserligen, men som sagt kylig. Men den dan var hon verkligen älskvärd. Och så förfärligt angelägen om att bli så vacker och bra som möjligt. Till slut kunde hon inte behär-

ska sig längre utan talade om att hon skulle på teatern med Honom och att 'Han skulle fria i kväll'. Hur hon kunde veta det fick jag trots min våldsamma nyfikenhet aldrig reda på. Hon skulle komma tillbaka i övermorgon, och jag tror knappt jag överlever melantiden, innan jag får reda på om hon verkligen är förlovad.

För övrigt skulle jag vilja säga — med tanke på allt tjat om toffelhjältar och sänt — att här uppe får man då sannerligen det intrycket att toffelhjälten är en myt. Damerna äro så otroligt rädda om de försöker någon ny frisyra att inte maken skall gilla den. Och ofta när skapelsens herrar kommer för att hämta sina damer märker man hur ivrigt de (d. v. s. damerna) vänta på ett erkännande och gillande ord. Har Han sagt att den och den frisyren passar dem bäst, eller att så och så tycker Han att det skall vara — är de minutöst noggranna med att det blir just så. För övrigt, mina herrar — varför inte någon gång lägga bort er till synes ointresserade hållning då det gäller era damers utseende. Var litet mera frikostig med komplimanger. Om en dam har varit här i c:a 2 timmar (ofta kommer de klädda och färdiga att gå

(Forts. å sid. 56.)

»I kväll ska han fria, fröken!»